

Notatka z XVII spotkania audytorów wewnętrznych jednostek sektora finansów publicznych w dniu 6 października 2011 r.

W ramach kontynuacji wspólnej inicjatywy Departamentu Audytu Sektora Finansów Publicznych oraz Stowarzyszenia Audytorów Wewnętrznych IIA Polska w dniu 6 października 2011 r. w Ministerstwie Finansów odbyło się kolejne spotkanie z audytorami wewnętrznymi jednostek sektora finansów publicznych. Spotkanie poprowadziła **Pani Agnieszka Giebel**, Zastępca Dyrektora Departamentu Audytu Sektora Finansów Publicznych Ministerstwa Finansów. Zarząd SAW IIA Polska reprezentował **Pan Marcin Dobruk**, Wiceprezes Stowarzyszenia Audytorów Wewnętrznych IIA Polska. Prezentację na temat „*Realizacja dyspozycji Prezesa Rady Ministrów dotyczącej zwrócenia szczególnej uwagi na oszczędne gospodarowanie środkami publicznymi i formułowania takich zaleceń, które przyniosą wymierne oszczędności w wydatkach ze środków publicznych lub skuteczniejszą realizację dochodów budżetowych*” przedstawił **Pan Jarosław Żukowski**, Radca Ministra w Departamencie Audytu Sektora Finansów Publicznych Ministerstwa Finansów.

Na początku spotkania głos zabrała **Pani Dyrektor Agnieszka Giebel**, która zwróciła uwagę na fakt, że dyspozycja Prezesa Rady Ministrów dotycząca racjonalnego gospodarowania środkami publicznymi nie jest jedyną motywacją do analizowania tego tematu. Obecnie w administracji rządowej przeprowadzana jest kontrola NIK, która ma na celu zbadanie jaką rolę odgrywa audyt wewnętrzny w systemie kontroli zarządczej oraz wykazanie jaka jest efektywność audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych. Pani Dyrektor zaprezentowała opracowany przez NIK formularz, za pomocą którego zbierane są dane o działalności audytu wewnętrznego w kontrolowanych jednostkach za okres od 2009 do 2011 roku (w tym w 2011 r. za 9 miesięcy). Informacje dotyczące efektywności audytu wewnętrznego w kontrolowanych jednostkach, zostały podzielone na wymiar finansowy i niefinansowy. Pani Dyrektor przyznała, że sporą trudność sprawia udokumentowanie wykazanych efektów działań audytu wewnętrznego. Podkreśliła również, że dyspozycja KPRM powinna stać się inspiracją dla służb audytowych do poszukiwania i opracowania rozwiązań na przyszłość. Ze względu na liczbę oraz specyfikę jednostek (różne obszary działania), do których skierowana została dyspozycja KPRM (tj. około 600 jednostek administracji rządowej, w których jest prowadzony audyt wewnętrzny), Ministerstwo Finansów podjęło decyzję o nieopracowywaniu jednolitego rozwiązania w zakresie szacowania skutków zaleceń audytu wewnętrznego. Zgodnie ze wskazówkami Ministerstwa Finansów, poszukiwanie oszczędności powinno być wplecione w plany zadań audytowych realizowane przez jednostki. Przekazane do Ministerstwa Finansów informacje dotyczące skutków zaleceń audytowych nie będą stanowiły podstawy do rozliczania pracy audytorów wewnętrznych w poszczególnych jednostkach, tylko podstawę do wnikliwej analizy (np. przyczyn nie wykazania oszczędności), której wyniki w postaci informacji zbiorczej zostaną przekazane do KPRM. Pani Dyrektor zaapelowała do audytorów wewnętrznych jednostek administracji rządowej o współpracę z Ministerstwem Finansów w tym zakresie oraz deklarowała indywidualną pomoc w szacowaniu skutków zaleceń audytu wewnętrznego.

Następnie **Pan Jarosław Żukowski** przedstawił prezentację złożoną z następujących części:

- historia i cel wydania dyspozycji;
- oczekiwania ze strony MF dotyczące zakończenia zadania i przekazania sprawozdania do KPRM;
- założenia ujęte we *Wskazówkach dotyczących ujęcia i sprawozdawania finansowych skutków zaleceń wydanych przez audytorów wewnętrznych, które przyniosą wymierne*

oszczędności w wydatkach ze środków publicznych lub skuteczniejszą realizację dochodów budżetowych dotyczące liczenia i sprawozdania skutków ujęte w ww. *Wskazówkach*, spodziewane pytania w związku z ww. dokumentem;

- doświadczenia audytorów wewnętrznych przekazane przede wszystkim za pośrednictwem kwestionariusza zamieszczonego w sierpniu br. na stronie internetowej MF.

W pierwszej części prezentacji prelegent przypomniał, że Departament Audytu Sektora Finansów Publicznych Ministerstwa Finansów (dalej jako Departament DA) jest koordynatorem wykonania dyspozycji wydanej przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów. Tryb i data wydania dyspozycji zdeterminowała wiele z warunków jej wykonania. Wydanie i przekazanie dyspozycji w grudniu ubiegłego roku spowodowało, że wiele jednostek nie mogło wziąć jej pod uwagę w trakcie przygotowania planu audytu na rok 2011. Efektem wykonania dyspozycji dotyczącej skutków zaleceń ma być określona kwota oszczędności lub dodatkowych przychodów lub dochodów. Departament DA podkreśla jednak dodatkowe korzyści wydania dyspozycji przez KPRM, a mianowicie możliwość poświęcenia przez audytorów uwagi na:

- uzyskiwania lepszych, wymiernych efektów pracy,
- lepszą prezentację własnej pracy wobec otoczenia.

Nastawienie na szacowanie wymiernych skutków pracy audytorów wydaje się szczególnie istotne wobec pytań o skuteczność i efektywność pracy audytu wewnętrznego zadawanych przez kierowników jednostek, kontrolerów zewnętrznych i władze państwowe. Należy pamiętać, że uzyskanie wartości dodanej w wyniku prowadzenia audytu wewnętrznego jest jednym z podstawowych elementów w jego działalności, silnie akcentowanym w standardach.

Prelegent zauważył w drugiej części swojej prezentacji, że Departament DA przewiduje w pierwszym kwartale 2012 r. podsumowanie globalnej kwoty skutków finansowych wydanych zaleceń w styczniu 2012 r. i przekazanie sprawozdania do KPRM. W konsekwencji w owej globalnej kwocie znajdują się kwoty różnej wysokości dotyczące różnych typów oszczędności i dodatkowych dochodów/przychodów, które zostały uzyskane w wyniku bardzo różnych zadań, często w bardzo odmiennych jednostkach (por. przykłady na slajdzie nr 6 załączonej prezentacji). Sprawozdanie dla KPRM nie będzie ujmowało pojedynczo oszczędności uzyskanych w pojedynczych jednostkach administracji rządowej.

W trzeciej części prezentacji prelegent omówił przede wszystkim następujące zagadnienia ujęte w ww. *Wskazówkach* i powtarzające się w doświadczeniach ujętych przez audytorów :

1. Podstawowe pytanie audytorów wewnętrznych kierowane do Departamentu DA - *dlaczego MF nie wydało wskazówek dotyczących algorytmu czy sposobu wykonania dyspozycji oraz dlaczego wykonanie dyspozycji w ramach zadania audytowego?* (Por. slajdy nr 7-9 i 17 załączonej prezentacji)

Prelegent przypomniał, że badane obszary działalności i zadania wykonywane przez audytorów wewnętrznych w jednostkach są bardzo różnorodne, a Departament DA nie przedstawiał wcześniej metodologii pomiaru finansowych i niefinansowych skutków zaleceń wydanych przez audytorów. Po wydaniu dyspozycji przez KPRM, Departament DA nie zamierzał zachęcać do zmiany dokonanej w jednostkach analizy ryzyka, ustalonych już planów audytu i wreszcie tematów zadań audytowych. W trakcie przygotowania *Wskazówek* Departament DA brał po uwagę, że opracowanie pojedynczego, standardowego i szczegółowego sposobu szacowania oszczędności najpewniej musiałyby się wiązać z wyznaczeniem wspólnego dla wszystkich

uczestniczących w ćwiczeniu jednostek obszaru działalności, tematu zadania czy typu zaleceń. Ze względu na wspomnianą wyżej różnorodność zadań jednostek, opracowanie takiej metody dla wszystkich mogłoby spowodować, że ww. metoda nie byłaby przydatna nikomu. Z tego właśnie powodu Departament DA nie sugerował metody dokonania rachuby czy szacunków każdego zalecenia czy zadania i nie określał obszarów, w których należy poszukiwać oszczędności. Zdaniem Departamentu DA realizacja dyspozycji nie powinna powodować zawężania zakresu przedmiotowego realizowanych w 2011 r. audytów czy prowadzić do zmiany tematyki zadań. Intencją Departamentu DA było i jest jednak wplecenie pytań dotyczących gospodarności i efektywności wykorzystania środków publicznych w realizowane zadania. Prelegent zauważył, że pośrednim skutkiem przekazania dodatkowych informacji o wykonaniu dyspozycji przez audytorów (np. opisujących, jakich skutków nie udało się oszacować) może i powinno być opisanie przez Departament DA, w których typach zadań można i warto szacować oszczędności lub dodatkowe dochody/przychody - możliwe do uzyskania, a w których warto podkreślać inne pozytywne skutki wydanych zaleceń (np. skutki niefinansowe). Informacje uzyskane od audytorów w wyniku wykonania ćwiczenia mogą posłużyć do stworzenia katalogu obszarów, w których możliwe będzie oszacowanie skutków kwotowo bądź w sposób opisowy. Prelegent podkreślił, że Departament DA jest natomiast gotów dyskutować i doradzać, co do finansowych skutków każdego zalecenia, które audytorzy wydali bądź wydadzą. Departament DA zamierza odnieść się do każdego pytania indywidualnie.

2. *Jakie są ograniczenia wykonania dyspozycji w ramach zadania audytowego?* (Por. slajd nr 10 załączonej prezentacji)

Prelegent podkreślił (w ślad za *Wskazówkami*), że można rozważyć odstępianie od szacowania skutków finansowych wydanych zaleceń, gdy m.in.:

- będzie to zbyt kosztowne (będzie wymagało, jak w przykładzie dostarczonym przez jedną z jednostek, dostarczenia przez komórki audytowane dodatkowych drogich analiz oraz sprawozdań, bądź zatrudnienia dodatkowych rzeczoznawców);
- wydłuży termin wykonania zadania i realizacji planu, np. z powodu oczekiwania na otrzymanie danych w sprawozdaniu przekazanym długo po zakończeniu 2011 r.;
- grozi ostrym konfliktem z audytowanymi, zagrażającym nie tylko terminowi wykonania zadania, ale pozycji i prestiżowi *aw* w jednostce.

Z drugiej strony prelegent wskazał, że dyspozycja w sprawie oszczędności została przekazana na ręce kierowników jednostek. Na kierowniku jednostki spoczywa odpowiedzialność za informację o prowadzeniu audytu wewnętrznego w jednostce, zawierającą kwotę oszacowanych skutków finansowych. Zatem przekonując kierowników komórek audytowanych do współpracy przy szacowaniu skutków warto wskazywać na to, że informacja o wynikach wykonania dyspozycji dotyczy pracy całej jednostki.

3. *Czy w sprawozdaniu z wykonania dyspozycji należy oszacować wyłącznie skutki zaleceń wydanych w zadaniach zapewniających?* (Por. slajd nr 11 i 18 załączonej prezentacji)

Prelegent wskazał, że Departament DA sugerował, aby szacować w ramach wykonania dyspozycji skutki zaleceń wydanych w zadaniach zapewniających po to, aby wskazywać oszczędności lub dodatkowe dochody wynikające z usunięcia słabości systemu kontroli zarządczej w jednostkach. Jednak według zasad opisanych

we *Wskazówkach* można opisać także finansowe skutki wniosków z czynności doradczych audytora dla kierownika jednostki np. dotyczących oszczędności wynikających z ewentualnego uproszczenia wykonania zadania w jednostce (ocena efektywności kilkukrotnej oceny wpływających dokumentów w kilku komórkach organizacyjnych ulokowanych w różnych budynkach czy miejscowościach) i zatrudnienia przy nim mniejszej liczby pracowników.

4. *Kiedy dokonać oszacowania skutków finansowych zaleceń?* (Por slajd nr 12 załączonej prezentacji)

Prelegent wskazał, że według zasad opisanych we *Wskazówkach* należy wykazać w sprawozdaniu oszacowane skutki zaleceń wydanych i skierowanych do realizacji przez kierowników komórek audytowanych lub kierownika jednostki, a nie zaleceń wdrożonych. Wyjaśnił, że wyznaczenie przez Departament DA ww. trybu szacowania na potrzeby wykonania dyspozycji w sprawie. oszczędności wiąże się z założeniem, że ocena skutków zaleceń wdrożonych przedłużałaby znacznie wykonanie dyspozycji. Skutki wdrożenia zaleceń, w ocenie Departamentu DA, będą możliwe do oszacowania często w długim czasie, a ponadto niekiedy ich ocena wymagałaby przeprowadzenia dodatkowego zadania audytowego – czynności sprawdzających w kolejnych latach.

5. *Jak poradzić sobie z przekazaniem informacji oraz w jakim czasie mają wystąpić oszacowane skutki zaleceń wydanych przez audytorów wewnętrznych?* (Por slajd nr 13 załączonej prezentacji)

Prelegent wskazał, że jednostki mają przekazać do Departament DA informacje o skutkach zaleceń, które wystąpią w 2011 r. Natomiast, jeśli oszacowane skutki dotyczą tylko lub również 2012 i 2013 r. można je również umieścić w tabeli sprawozdawczej.

W związku z pytania audytorów kierowanymi do Departamentu DA należy zauważyć, że jeśli audytor wewnętrzny szacuje, że spodziewane oszczędności lub dodatkowe dochody/przychody wystąpią po roku 2013, nie należy zawierać ich kwoty w ww. tabeli, lecz warto umieścić stosowną zwięzłą informację (najlepiej ze spodziewaną kwotą) w kolumnie *Uwagi*. Warto rozważyć poinformowanie o tym Departamentu DA w osobnej korespondencji. Sytuacja ta może nastąpić, jeśli wykonanie zalecenia audytora wiąże się z zakupem/zmianą w działaniu systemu/programu informatycznego lub urządzenia, które wiąże się poniesieniem przez jednostkę kosztów inwestycji, a potem dokonaniem odpisu amortyzacyjnego. Niektórzy audytorzy słusznie wskazują, że może to spowodować, iż wykonanie zalecenia w najbliższych latach nie przyniesie oszczędności lub dodatkowych przychodów/dochodów netto dla jednostki.

6. *Co oznacza praktycznie odwołanie się do klasyfikacji skutków finansowych zaleceń wydanych we Wskazówkach?* (Por slajd nr 14 załączonej prezentacji)

Prelegent wyjaśnił, że audytorzy wewnętrzni dokonując oszacowania finansowych skutków wydanych zaleceń nie mają obowiązku klasyfikować ich albo jako korzyści (oszczędności i dodatkowe dochody) albo potencjalne skutki niepożądanych zdarzeń.

7. *Czy i przez kogo audytorzy będą rozliczeni z wykonania dyspozycji?* (Por slajd nr 15 załączonej prezentacji)

Prelegent podkreślił, że Departament DA nie przewiduje rozliczenia audytorów z przedstawienia określonych wyników wykonania dyspozycji i nie będzie podporządkowywać jej wykonaniu kryteriów oceny audytu wewnętrznego w jednostkach. Departament DA zachęca audytorów do dzielenia się informacjami

o przyczynach niewykazania oszczędności i dodatkowych dochodów i przychodów w kolumnie *Uwagi* sprawozdania z wykonania dyspozycji, bądź w osobnych komentarzach. Prelegent zaznaczył, że istnieje ryzyko oceny wykonania dyspozycji przez poszczególnych audytorów i jednostki przez kierowników jednostek oraz zewnętrzne służby kontrolne.

8. *Czy MF przewiduje powtórzenie tego ćwiczenia w następnych latach?* (Por slajd nr 15 załączonej prezentacji)

Prelegent zaznaczył, że Departament DA nie przewiduje w 2012 r. powtórzenia wykonania dyspozycji, choć nie można wykluczyć wydania jej przez inny organ. Natomiast Departament DA nakłania audytorów wewnętrznych do stałego szacowania skutków finansowych wydanych zaleceń jako jednej z miar skuteczności i efektywności działania.

Na zakończenie ww. części prelegent podkreślił konieczność zachowania dyscypliny przy dokumentowaniu ewentualnych ekstrapolacji potencjalnych skutków niepożądanych zdarzeń. Warto dokonywać ekstrapolacji dotyczących zjawisk, które się powtórzą i co do których istnieje dokumentacja skali występowania niepożądanych skutków w przeszłości i ewentualnych przyszłych skutków (Por slajd nr 16 załączonej prezentacji).

W ostatniej czwartej części prezentacji prelegent omówił m.in. następujące zagadnienia wynikające z doświadczeń przekazanych przez audytorów za pośrednictwem kwestionariuszy zamieszczonych na stronie internetowej MF:

1. *Sposób dokumentowania kwot oszczędności lub dodatkowych dochodów/przychodów.* (Por slajd nr 17 załączonej prezentacji)

Prelegent podzielił się dobrymi praktykami przekazanymi przez audytorów – dokumentowaniem oszczędności w dziedzinie wydatków na podróże służbowe, czy dodatkowych dochodów z najmu pomieszczeń poprzez odpowiednie dane ze sprawozdawczości budżetowej. Zaznaczył konieczność umieszczenia w dokumentacji bieżącej wszystkich dokumentów roboczych dotyczących oszacowaniu skutków zaleceń (w tym np. arkuszy kalkulacyjnych zawierających symulacje finansowe) oraz dokumentów źródłowych, takich jak kursy walut czy tabele stóp procentowych.

2. *Kwestie uzgadniania skutków z komórką audytowaną (brak informacji w komórce audytowanej i niechęć co do opisu skutków z jej strony).* (Por slajd nr 17 i 24 załączonej prezentacji).

Prelegent zaznaczył konieczność uzgodnienia oszacowanych skutków z komórką audytowaną (lub dokonanie własnej oceny szacunków, które wykonała komórka audytowana). Należy pamiętać, że gdy szacunek skutków zawarty jest w zleceniach w projekcie sprawozdania z zadania audytowego, komórka audytowana może zgłosić do nich dodatkowe wyjaśnienia lub umotywowane zastrzeżenia. Ich brak można oceniać jako akceptację dokonanej przez audytora oceny skutków.

Prelegent zaznaczył konieczność wzięcia pod uwagę racjonalnych obaw komórki audytowanej przed oszacowaniem skutków finansowych zalecenia, przede wszystkim ze względu na możliwość ukarania przez inną instytucję, jeśli ujawnione przez audytora oszczędności lub dodatkowe przychody jednostki/dochody budżetowe mogłyby zostać potraktowane jako skutek nieprawidłowości w pracy komórki audytowanej.

3. *Wykonanie dyspozycji a zagrożenie dotyczące wydłużenia terminu wykonania zadań.* (Por slajd nr 23 oraz 18 załączonej prezentacji)

Prelegent podkreślił, że wykonanie dyspozycji nie powinno powodować znacznego wydłużenia zadania audytowego i zagrożenia dla wykonania zadania i planu w rozsądnym terminie. Należy rozważyć odstępianie od oczekiwania na dodatkowe dane czy sprawozdania, które spowodują ww. zagrożenia.

4. *Wykonanie dyspozycji a wykonanie zadań związanych z oszczędnościami lub dodatkowymi dochodami w innych latach cyklu audytu.* (Por slajd nr 19 załączonej prezentacji)

Prelegent zaznaczył, że MF nie zamierza oceniać negatywnie jednostek, które wykonując swój strategiczny plan audytu w poprzednich latach cyklu audytu przeprowadziły zadania, w których wykazano finansowe skutki, a w 2011 r. wykonują zadania, których skutki nie dają się łatwo i szybko oszacować.

5. *Wątpliwości audytorów wewnętrznych dotyczące przyszłych korzyści wynikających z zaleceń.* (Por slajd nr 21 załączonej prezentacji)

Prelegent zalecił zachowanie ostrożności co do szacowania skutków zaleceń, które dotyczą efektywności wykorzystania systemów informatycznych, urządzeń czy maszyn, które mogą okazać się efektywnym rozwiązaniem przy spełnieniu się założenia co do wielkości wykonywanych zadań. Dla przykładu: realizacja zadania z użyciem nowego narzędzia informatycznego może być bardziej efektywna dla jednostki niż zastosowanie obiegu dokumentów drukowanych, jedynie przy założeniu pewnej ilości obsługiwanych spraw czy udzielanych dotacji. Założenie dotyczące ilość załatwianych spraw jest jednak bardzo niepewne i jego spełnienie raczej nie zależy od działalności jednostki.

6. *Kwestia oszacowania skutków finansowych z ewentualnego orzeczenia grzywny.* (Por slajd nr 22 załączonej prezentacji)

Prelegent zaproponował, aby przy rozpatrywaniu uniknięcia nałożenia grzywny przez organ zewnętrzny, gdy wysokość grzywny nie jest pewna, lecz podlega ocenie ww. organu, oszacować jako skutek finansowy najniższą przewidzianą w przepisach kwotę grzywny.

7. *Kwestia oszacowania skutków materializacji ryzyka – dotyczącego wypłaty odszkodowań ze środków publicznych uzyskanych przez stronę trzecią na podstawie wyroku.* (Por slajd nr 22 załączonej prezentacji)

Prelegent zasugerował zachowanie ostrożności, a nawet rozważenie odstąpienia od szacowania skutków zalecenia, które dotyczy zapobieżenia materializacji ryzyka wypłaty odszkodowania uzyskanego przez stronę trzecią na podstawie wyroku, gdy nie ma wiarygodnych podstaw co do oceny wysokości ww. odszkodowania.

8. *Wątpliwości czy można zaliczać do wykonania dyspozycji skutki w zakresie niektórych rodzajów środków finansowych.* (Por slajd nr 25 załączonej prezentacji)

Prelegent odniósł się co do wątpliwości złożonych przez niektóre jednostki i wskazał, że do kwot wykazywanych jako wykonanie dyspozycji nie mogą zostać zaliczone oszacowane skutki finansowe dotyczące środków przedsiębiorstw państwowych (nie należą one do sektora finansów publicznych) ani szacowane kwoty podatków nadpłaconych przez urząd (kwoty te są dochodem budżetu państwa i można zakładać, że zwrot ww. kwot zostanie zrównoważony pobraniem mniejszych dochodów przez inną jednostkę budżetową).

9. *Wątpliwości audytorów wewnętrznych, czy tylko w sferze działalności wspomagającej można z powodzeniem wydać zalecenia niosące wymierne korzyści finansowe.* (Por slajd nr 26 załączonej prezentacji)

Wobec wątpliwości podnoszonych przez audytorów Prelegent zauważył, że warto zadawać pytania dotyczące efektywności i gospodarności wykorzystania środków publicznych także w zadaniach dotyczących działalności podstawowej jednostki, których celem jest badanie zgodności działalności z prawem, ocena adekwatności działań, czy ochrona zasobów informacyjnych. W przypadku ww. zadań warto rozważyć zadanie pytań o koszty czy wydatki, które zostałyby poniesione w przypadku niezgodności działań czy procedur z prawem lub z wyznaczonymi jednostce celami, na przykład w sytuacji materializacji ryzyka dotyczącego negatywnej oceny przez organ zewnętrzny, czy stwierdzenia niewykonania postawionego zadania.

Po zakończeniu prezentacji, Pani Agnieszka Giebel prowadząca spotkanie oraz prelegent - Pan Jarosław Żukowski, zachęcali do zadawania pytań i dzielenia się refleksjami oraz doświadczeniami w tym zakresie.

W ramach dyskusji, jeden z uczestników poprosił o potwierdzenie prawidłowości tezy, którą wysnuł na podstawie przeprowadzonej prezentacji, że:

- audytorzy wewnętrzni, do których kierownicy jednostek skierowali dyspozycję KPRM, nie muszą dokonywać rewizji planu audytu na 2011 rok,
- nie muszą też dokonywać ponownej analizy ryzyka w celu poszukiwania obszarów ryzyka związanych najsilniej z możliwością znalezienia oszczędności lub pozyskania dodatkowych dochodów i przychodów,
- mogą natomiast wykonać dyspozycję w ramach zaplanowanych na 2011 rok i prowadzonych zadań audytowych.

Prelegent zgodził się z ww. tezą, zaznaczając, że możliwość dokonania zmiany planu jest dopuszczalna, jeśli audytor wewnętrzny i kierownik jednostki zauważą taką potrzebę.

Kolejna uczestniczka podkreśliła, że ilościowe szacowanie oszczędności jest wyjątkowo trudne w sytuacji, gdy w jednostce sektora finansów publicznych nie ma mierników kosztów, a audytorzy wewnętrzni są aktualnie właściwie jedyną komórką organizacyjną w jednostkach, która podejmuje trudne zadanie szacowania finansowych skutków własnej działalności.

Uczestniczka zapytała również, czy MF przewiduje rozliczanie kierowników jednostek z zaleceń KPRM, którzy w myśl kontroli zarządczej są odpowiedzialni za racjonalne gospodarowanie środkami budżetowymi. Pani Dyrektor Giebel podzieliła wątpliwości i przyznała, że faktycznie pomimo iż to kierownicy jednostek są odpowiedzialni za oszczędną gospodarkę środkami budżetowymi, to dyspozycja KPRM została skierowana do audytu wewnętrznego. Stwierdziła, że MF nie zastanawiało się nad problemem rozliczania z oszczędności kierowników jednostek. Jednakże do KPRM przekaże zarówno wątpliwości i zastrzeżenia Departamentu DA i audytorów wewnętrznych, jak również wnioski po przeprowadzonej kontroli NIK. W tym kontekście ponownie zaapelowała o przemyślenie tematu i dzielenie się doświadczeniami z Departamentem DA.

Na zakończenie spotkania Pani Dyrektor podziękowała prelegentowi oraz uczestnikom spotkania za udział i zachęciła do dalszych kontaktów w celu wyjaśnienia konkretnych zagadnień, które audytorzy chcieliby przedyskutować indywidualnie.